

versko odgojo otrok šteti v svojo dolžnost, in da morajo šolske knjige tako uravnane biti, da pomagajo pri nravno-verski odgoji otrok. Izrecno pravi tudi šolski red, ki je bil pridejan šolski postavi, da velja kot vodilno načelo za pouk, da so posamični šolski predmeti med seboj v enotni zvezi. To hoče toliko reči, da mora tudi veronauk z drugimi učnimi predmeti ostati v tesni in neprestani zvezi, da se veronauku ne sme nasprotovati v ostalem pouku.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Suha krma in nje vrednost.

(Konec.)

Na travniku pozna se že v časih iz dalje, če raste na njem dobra ali slaba krma, to pa že tudi na nekaterih travah, ki jih človek vidi na njih. Skušnja pa izuči v tem, kakor v drugih rečeh, najbolje, zato opustimo tu naštevaje onih trav, ki kažejo dobroto krme že na travniku. Krma sama pa kaže svojo vrednost najbolje sama po vonjavi, ki dihti iz nje.

Dokler je krma še mlada t. j. ne predolgo suha, ima, ako je dobra, svojo posebno vonjavo; to pa izgubiva, čem dalje leži na kupu. Dokler se je namreč naravne mokrote v njej, kaže se to po posebni vonjavi; če je pa krma že stara ali kakor se pravi, preležana, nima je več na sebi ali pa je celo nasprotno: taka se ve, da ni več veliko vredna in je lahko že celo škodljiva. Oko in roka izvedenega živinorejca pa ga uči dovolje, da skorej vselej na tenko izpozna, kaka da je krma, več ali manj vredna.

Več ko ima v sebi detelje in slakovja, več je tudi vredna krma, ako se spravi dobro in lepo shrani. V tem oziru je krma, ki raste v gorah, veliko več vredna, kakor na planem, v močvirnem travniku. Na zadnjem sploh trava ni veliko vredna, ter nima skorej nič ali le malo redilnih snovi v sebi. Izpozna pa se taka krma prav lahko in vemo, da se naših bralcev nihče ne zmoti, kedar ima pred seboj krmo, kako da jo naj presodi. Če še toraj govorimo tu o tej stvari, izgodi se to samo iz namena, da potrdimo, nekam znanstveno, kar je bralcem že znano vsled lastne skušnje.

Kdor se hoče prepričati, katera krma je sladka in katera je kislá, naj vzame eno bilko iz nje o konci v eno roko, z drugo pa naj potegne navzdol in prec bode čutil razliko. Pri sladki travi ga ne bode zbolelo v prstih, pač pa pri kisli, to pa vsled ščetinice, ki so na kisli krmi, nima pa jih, vsaj v toliki meri ne, sladka krma. Drugo znamenje pa je gladko listje pri sladki, zakrivljeno pa pri kisli krmi. Sploh pa ima kislá krma le malo listja in to se zasúče, kedar se suši.

Barva je tudi znamenje za dobro krmo, toda ne vselej, kajti barvo lahko pokvari ali pa tudi vzboljša čas, v katerem se krma spravi. To pa ni vselej v rokah gospodarja in zato kaže v časih dobra krma slabo, rjavo barvo v tem, ko ima slaba, kislá najlepšo, zeleno. Iz vsega pa se vidi, da ni vse eno, kako krmo človek polaga živini.

Sadjerejcem na znanje.

Visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo imenovalo me je filoksernim komisarjem v Ptui. Zapuščajoč tedaj svojo dosedanjo službo deželnega potovalnega učitelja, zahvaljujem se vsem onim, kateri so z menoj občevali, za njih prijaznost in podpiranje v moji dosedanji službi! Ob enem pa opominjam sadjerejce, da na počistem potu vrlo in srečno dalje napredujejo. Tudi me bo vselej veselilo, ako se bode kateri mojih znancev, v katerem si bodi slučajji, bodi-si sadjereja ali vinoreja, obrnil do mene, ter mu bodem rad, ako le mogočno, s svetom ustregel.

V Ptui, dne 25. julija 1890.

Fr. Matijašič, filokserni komisar.

Sejmovi. Dne 1. avgusta v Gomilici. Dne 2. avgusta pri sv. Lenartu v slov. gor. in v Velenji. Dne 4. avgusta v Mariboru, v Sentilji pri Velenji, na Holmu in pri Sv. gorah. Dne 5. avgusta v Loki, na Ptui, v Lembergu in v Radgoni. Dne 6. avgusta v Lučanah pri Mariji Snežni in v Novi cerkvi pri Ptui.

Dopisi.

Iz Maribora. (Slov. petje.) Dne 10. avgusta priredi slovensko pevsko društvo v Mariboru na vrtu (Gambinushalle) veliki koncert, t. j. petje, nad 200 izurjenih pevcev in pevkinj bodo skupaj prepevali naše lepe slovenske pesmi s spremljevanjem 40 vojaško izurjenih godcev. Kdor ima srce za lepo petje, naj ne zamudi te lepe prilike, naj ne gleda na male stroške in naj se vdeleži velikanske svečanosti. Naši vrli boritelji koroški Slovenci nas bodo v ogromnem številu prvkrat na slovenskem Štajarskem počastili; iz Kranjskega se jih pripelje s posebnim vlakom in iz Hrvaškega se je več društev napovedalo. Dolžnost naša je tedaj, da jih sijajno sprejmemo, zato vabimo vse štajarske rodoljube, da se vdeležijo koncerta in nadjamo se, da dne 10. avgusta nobeden narodnjak ne bo doma ostal, posebno pa pričakujemo, da še bo naš kmečki stan, kateri je pri zadnjih volitvah svojo narodnost tako sijajno pokazal, tudi na dan koncerta v naši sredini ter se z nami veselil in tako k olepšanju veselice pripomagal. Tedaj na svidanje v Gambinushovem vrtu, dne 10. avgusta ob 5. uri popoldne.

Odbor slovesnosti.